

nikere, som ikke have kunnet undgaa at paavirkes af de Fordringer, som stilles paa de paagældende Egne. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister har ladet disse Arbejder gennemgaa af Teknikere her i Kjøbenhavn, men det er ingenlunde det Samme som at have ladet dem begynde og udføre fra Grunden af ved Regjeringens egne Teknikere.

Judenrigsministeren: En fornyet Undersøgelse vil selvfølgelig finde Sted, inden Arbejderne overhovedet kunne begyndes, af den eller de Teknikere, der paa Statens Vegne efter Lovforslagets Indhold skulle føre Tilsynet med Digernes Anlæg og deres Vedligeholdelse. Der er en Forskiel imellem den almindelige Digelov og denne, som ikke hidtil er kommen frem, og som jo ganske sikkert ogsaa har haft en væsentlig Indflydelse paa Ufattelsen af Forslaget, og det er den, at medens den almindelige Digelov væsentlig var bestemt til at organisere frivillige Digeinteressentfæder til at lette Muligheden af at ordne det private Initiativ saaledes, at Digearbejderne kunde fremmes, saa har den foreliggende Lov paa Grund af Forholdenes Beskaffenhed en præceptiv Karakter, idet den nemlig befaler, at der skal være et Dige. Dette er efter min Mening ogsaa Forsvaret for den betydelige Sum, som der overhovedet er Spørgsmaal om at udrede af Statskassen, og som efter de foreliggende Overslag ikke andrager mindre end 155,000 Rd., hvilket ogsaa forekommer mig at indeholde en Tilskyndelse for Amtsaadstribsen til at skyde til, om end i mindre Maal end Staten. Jeg vil lige overfor en Bemærkning af et æret Medlem sige, at jeg tror, at det vilde være noget for bebyrdende for de vedkommende Ciere, hvis Amtspartitionsfonden ikke traadte til; i alt Fald vilde det i saa Fald være nødvendigt, i det Mindste efter, hvad der er fremkommet under Forhandlingerne i det andet Thing, at nedsatte Fordringerne til Digtets Hvide temmelig betydeligt. Hvad nu de 12 Fod angaar, da er der neppe nogen blandt de Sagtyndige — i alt Fald er det den Mening, der findes hos Teknikere og hos dem, der bo paa Stedet — som tvivler om, at mindre end 12 Fod bør man ikke lade sig nøje med paa Falsler. Derimod kan man paa visse Steder paa Lolland nøjes med mindre ikke alene som f. Ex. i Rasklov Fjord, hvor der ikke er Frugt for en saa bevæget Strand, men ogsaa ellers, idet der paa Lolland er Leilighed til i det Mindste delvis at kunne anvende Raagsystemet saaledes, at man ikke behøver at have Digerne lige højt overalt, for at skaffe den Sikkerhed, som maa anses for at være forsvarlig og økonomisk rigtig lige over for det Land, som skal beskyttes, navnlig lige over for dets Udstrækning og Værdi. Det ærede Medlem nævnte, at det burde tages under Overveelse, om ikke Diget ved Nødby Fjord kunde bygges saaledes, at det nærmest holdt sig til den Række Der, der ligger udenfor Fjorden. Denne

Ordning har ikke undgaaet min Opmærksomhed, den vil blive forsøgt, og er paa en Maade allerede indledet gennem Underhandlinger om en Overenskomst med Koncessionshaverne paa Digeanlægget ved Nødby Fjord. Der er saa meget mere Grund til at søge en saadan Ordning, som det maa erkjendes, at dersom det lykkes at opnaa den, vil Diget ikke blot blive kortere, men det turde maaske i det Hele blive stærkere til at modstaa Brydningerne fra Havet, idet derved Hjørner og deslige undgaaes. For saa vidt det er muligt at komme til en forsvarlig Overenskomst, maa dette medføre en ikke ubetydelig Nedsættelse i de Summer, hvorpaa Overslaget ligger, og det er væsentlig af Hensyn hertil samt af Hensyn til, at der i § 1 staar „indtil 12 Fod“, at Lovforslaget af mig er bevirket forandret saaledes, at i Stedet for at fra først Statsens Tilskud var sat som en bestemt Sum, er det nu sat til visse pCt. af de Omkostninger, der medgaa. At de Bestemmelser, man tager i dette Lovforslag, skulde være præjudicerende for andre Lovforslag af lignende Beskaffenhed, maa jeg tilstaa, at jeg ikke rigtig kan se, thi et væsentligt Forsvar for ikke at gjennemføre et almindeligt System for alle Digebygninger, er netop dette, at Forhold og Omstændigheder ere saa forskellige. Derfor kan der ikke drages nogen berettiget Slutning fra Sætningen om Nødvendigheden af at indføre de samme Regler alle Steder, og naar det ærede Medlem fra Ribe (Riær), som har ført Ordet i Aften, navnlig opstillede Ribe, saa vil jeg sige, at der er den meget store Forskiel mellem Kysterne ved Ribe og de Kyster, her er Tale om, at ved Ribe er man stadig vant til at have Overjømmelser, medens dette ikke er Tilfældet paa Lolland og Falsler. Paa disse Steder ere Landstrækninger, som hidtil have været beskyttede og beskyttede i Overensstemmelse med, at de kunde beskyttes, nu lagte blot ved Bandets Udelæggelse. Dette maa ogsaa være en tilstrækkelig reviderende Grund til at anvende Mere til Beskyttelse der end lige over for en ren Landvinding som den, der gennem Beskyttelse vilde blive Spørgsmaal om ved Ribe.

Det ærede Medlem fra Langeland (Mogenssen) mente, at det var lent, at man ikke kunde komme til at ligne Omkostningerne paa Andet end Hartkornet. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at er det nogenlunde tilbørligt at ligne paa Hartkornet, saa er det her, thi det er netop en Hartkornssag, der er Spørgsmaal om; det er Sorber, der er Spørgsmaal om at beskytte, og det er paa Jorden, at Hartkornet hviler. — Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem fra Ribe, at det, som synes egentlig at have været Sovedtanken i hans Modstand mod Forslaget — jeg tør næsten sige hans Fortrydelse overfor Forslaget og maaske ogsaa noget overfor mig — væsentligt har søgt sit Udgangspunkt deri, at jeg har indbragt Forslaget i Folkethinget. Men ser det ærede Medlem da